

Tuần Báo Vô Vi

4 tháng 11 năm 2018

Số 419

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Đâu đội Trời chân đạp đất là sao?
- 2) Nguyên khí của Trời Đất bao vây tất cả càn khôn vũ trụ để làm gì?
- 3) Người tu thường bị người đời pha dèm tại sao?
- 4) Một năm một lớn một già thì phải làm sao?
- 5) Người tu khi cha mẹ chết thì tâm hồn phải rung động tại sao?
- 6) Tại sao làm người phải tham tại sao?
- 7) Do đâu thoát ra những lời bất chánh?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 14-01-2001 2 : 55 AM 1) Hỏi: <i>Đầu đội Trời chân đạp đất là sao?</i> Đáp: Thừa đầu đội Trời chân đạp đất là theo chiều điên của vũ trụ. Đó là trật tự chung có trên có dưới rõ ràng, nguyên lý của Trời Đất không thể ngược chiều được từ mây móc cho đến ăn nói cũng đều như nhau. Kệ : Trên dưới phân minh uyển chuyển hoài Trời đất quang minh rõ thực tài Quy y chiều hướng đường tâm đạo Hành thông chơn pháp tự bước vào.	Atlantic city, 15-01-2001 6 : 07AM 2) Hỏi: <i>Nguyên khí của Trời Đất bao vây tất cả càn khôn vũ trụ để làm gì?</i> Đáp: Thừa nguyên khí của càn khôn vũ trụ bao vây để xây dựng theo chiều hướng thanh nhẹ sẵn có của mỗi tâm linh. Kệ : Thực hành tiến tới rõ hành trình Ánh sáng quang minh chuyển tiến trình Đời đạo phân minh cùng tiến bước Thực hành thanh tịnh tự mình mình.
Atlantic city, 16-01-2001 5 : 35 AM 3) Hỏi: <i>Người tu thường bị người đời pha dèm tại sao?</i> Đáp: Thừa người tu chơn thường bị người đời pha dèm tại vì người đời chưa có khả năng thực hành hạnh đức như người tu. Kệ : Người đời mê chấp chẳng cần tu Lỡ loét thân tâm tự tạo mù Khó khổ triền miên vì sóng gió Tâm không sáng suốt tự mình ngu.	Atlantic city, 17-01-2001 6 : 10 AM 4) Hỏi: <i>Một năm một lớn một già thì phải làm sao?</i> Đáp: Thừa một lớn một già thì phải biết ăn năn sám hối và tu sửa thì phần hồn mới được tiến hóa theo hạnh đức của hành giả. Kệ : Tuổi già thân phận cô đơn tiến Giải tỏa ăn năn giảm bớt phiền Hạnh đức rất cần (cho) luật nhân quả Thực hành chánh pháp tự tâm yên.
Atlantic city, 18-01-2001 11 : 27 AM 5) Hỏi: <i>Người tu khi cha mẹ chết thì tâm hồn phải rung động tại sao?</i> Đáp: Thừa sự liên hệ mật thiết sưởi ấm từ hồi nhỏ cho đến lớn, khi chết vẫn còn vẫn vương và cảm động. Kệ : Tình thương đứt đoạn cảm bơ vơ Thế thái nhơn tình vẫn ước mơ Giao động khối óc tăng loạn động Đêm thâu thương tiếc nhớ từ giờ.	Atlantic city, 19-01-2001 1 : 20 AM 6) Hỏi: <i>Tại sao làm người phải tham tại sao?</i> Đáp: Thừa làm người sợ nghèo thì phải tham. Kệ : Bản tánh sanh ra (nhìn) thấy phải tham Muốn ăn muốn nói chuyển thân hàm Tham dâm sẵn có tâm cầu tiến Xác dục tăng tham buộc phải làm.
Atlantic city, 20-01-2001 8 : 13 AM 7) Hỏi: <i>Do đâu thoát ra những lời bất chánh?</i> Đáp: Thừa do sự mất quân bình của nội tạng mà thoát ra những lời bất chánh. Kệ : Mất quân bình động loạn gia tăng Rối loạn thần kinh lại khó khăn Trí tuệ không thông tâm khởi ác Loạn ngôn bất chánh lại vô thần.	

MẪU ÁI 134

Trí tâm chơn điển âm thanh
Chỉ huy bản thể tạo hình thể sanh
Minh tâm tự tiến tự hành
Loạn mê xu hướng tạm đành phải theo.

Từ bộ óc, con tim và tứ chi đều có thứ tự trong tam giới: Thượng, Trung, Hạ, mỗi bộ phận đều đầy đủ phương tiện để làm việc theo chiều hướng kích động và phản động của ngũ hành, từ bên trong cho đến bên ngoài.

Nếu người sớm giác minh hai
Đời là cõi tạm ta đây lấy ta
Đạo là thanh điển tiến hòa
Nếu ta không xét ai mà xét cho.

Nếu ta không chịu tự tu thì ai tu cho ta được? Cơ trời đã tự động cấu tạo cho mỗi người một cơ thể duyên dáng bao gồm mọi giới thanh ô huyền diệu.

Gắng tu xét thấy cao siêu
Thấy ta động loạn gây nhiều khổ tâm
Lắm khi xét phán thì thâm
Căn duyên không hiểu hiểu làm ngoại lai.

Có tự thanh lọc lấy ta thì ta mới cảm giác được sự huyền diệu thiên nhiên, đã cấu tạo nên hình thù khả ái từ lúc chào đời cho đến lúc ly khai, sắc tài tương hội trong một thời gian hữu hạn rồi phải tạm chia tay.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 4/8/1973)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho vợ bạn đạo Khổng Thanh Đào là Võ thị Hai, sanh năm 1943, từ trần lúc 10:25 tối ngày 1 tháng 11 năm 2018, hưởng thọ 76 tuổi, tại phường Thạnh Mỹ Lợi, Quận 2, thành phố Hồ Chí Minh Việt Nam, được siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn.

Bạn đạo Khổng văn Cúc kính báo

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

M.

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con xin kính chúc sức khỏe Thầy. Con định viết thư cho Thầy đã lâu, con cứ phân vân mãi cho đến hôm nay.

Con, chị N T N T, anh B M T, Đ T L... và một số anh chị khác cùng ngồi thiền chung lúc ở trong trại tị nạn ở Philippines. Anh T có cho con địa chỉ của Thầy lúc con vừa mới qua Mỹ nên hôm nay con mới có địa chỉ để gởi thư cho Thầy.

Con qua Mỹ đã gần được 5 năm. Năm nay là năm thứ 4 của trường Đại Học chỗ con đang ở. Tháng vừa qua có nhiều việc xảy đến, tất cả dự định về tương lai của con bị thay đổi hoàn toàn và bất ngờ đến nỗi con cũng không ngờ nổi và bây giờ con không biết phải làm sao?

Con đang học y tá, năm thứ tư, chỉ còn một năm nữa là xong. Ở Mỹ y tá học cũng như các ngành kỹ sư... Tháng vừa rồi lúc con thực tập trong bệnh viện, thầy con là một bà người Mỹ cứ theo con hoài, lúc con cho thuốc hay làm cái gì đó cho bệnh nhân của con. Trong nhóm con có 4 người chỉ có con là Việt Nam, bà không theo hay làm khó khăn gì cho những học sinh Mỹ khác cả. Lúc con phạm lỗi lần đầu tiên bà lên gặp con tại văn phòng và bảo con rút lớp đó vì những lỗi con đã làm. Con cũng không ngờ nổi bởi vì con là học sinh làm sao không phạm lỗi, bà là người dạy nên có trách nhiệm giúp con sửa lỗi lầm đó trước khi đánh rút con mới đúng. Có nhiều chuyện bất công khác nữa con phải chịu đựng, con không muốn kể ra nữa chỉ muốn quên và cho nó qua đi nhưng con không thể nào quên được. Bây giờ việc học con phải gián đoạn, con phải chờ một năm sau để lấy lớp đó lại vì người ta tổ chức lớp đó chỉ một lần một năm. Bà thầy của con đối xử bất công với con như vậy nhưng tất cả thầy cô trong trường Nursing con đang học không một ai dám lên

tiếng. Bà cứ theo học sinh lúc họ có bệnh nhân, la hét dọa nạt, con không phải là người đầu tiên mà vẫn không bị gì cả. Bây giờ con không biết làm sao nữa? Con có thể trở lại trường đó một năm nhưng con không thể nào quên được những việc xảy ra, con không biết con có thể học một cách thoải mái nữa được không.

Con nói chuyện với một bà thầy của con cũng dạy ở trường đó. Bà ấy nói con là người tốt, con cảm thấy bất công khi người tốt phải chịu đựng toàn những chuyện xấu và không may mắn. Như con bây giờ, trong khi bạn bè chung lớp con họ ra trường mùa hè năm tới, còn con phải quay lại năm tới để đi tiếp tục chặng đường còn lại. Bây giờ trong khi tất cả mọi người được đến lớp vào bệnh viện thực tập còn con phải ngồi đây suy nghĩ không biết tương lai con sẽ đi về đâu? Không biết phải làm gì trong năm tới? Không biết có nên trở lại học cái trường đó nữa không? Bạn con nói bởi vì con hiền quá nên mới bị họ làm như vậy. Con cũng không biết phải làm sao cho vừa lòng người nữa!

Con đã tốn rất nhiều nỗ lực, cố gắng và thời gian để vào được trường đó vì gần cả 400 người nộp đơn mà họ chỉ nhận 100. Đường học vẫn con chưa bao giờ bị trở ngại lớn như bây giờ. Con muốn học ngành nghề liên hệ tới y dược vì con nghĩ mình có thể giúp được nhiều người trong tương lai. Bây giờ con cảm thấy tất cả dự định con dường như không được thành tựu nữa. Nếu cứ nghĩ là số mệnh an bài không thể học lên được để giúp đời giúp người, con có thể cảm thấy bớt khổ tâm nhưng con vẫn không thấy thanh thản chút nào. Con người có thể thay đổi được số phận bằng việc làm của mình. Con cảm thấy bất công khi người tốt phải chịu đựng toàn những việc không may mắn.

Mẹ của con ăn chay trường đã rất lâu, vừa mới qua Mỹ từ trại tị nạn ở Mã Lai. Chị lớn của con qua Mỹ đã lâu nhưng không lo lắng gì cho mẹ cả. Mẹ con bây giờ phải ở với gia đình của cậu của con, vì chị của con gần Canada lạnh quá Mẹ con không

chịu nổi. Con chỉ mong xong việc học để ổn định chỗ ở việc làm có thể lo cho Mẹ con một chỗ ở ổn định. Con hứa là mùa hè năm tới con sẽ tốt nghiệp bây giờ tất cả đều không thực hiện được. Con đã xin trường khác để học nhưng trước khi vào trường đó con phải mất gần nửa năm trời chỉ học những môn con đã học trước kia ở trường con đang học bây giờ. Nếu con chuyển trường con phải tìm người chia phòng, chỗ ở, phương tiện di chuyển. Em trai của con vừa mới lên đây để học cũng phải chuyển trường theo con, con không quen với ai là Việt Nam cả ở chỗ con định chuyển tới, con cũng rất lo. Con chưa quyết định được nên ở đây chờ một năm sau vào học lại hay chuyển trường mới nữa? Con tưởng tượng đến ở đây một năm sau tất cả mọi người, bạn bè ai cũng ra trường có việc làm, còn con giống như người mới bắt đầu không biết họ nghĩ con như thế nào. Con cũng không biết nói sao cho Mẹ của con vui lòng nữa! Nếu con trở lại trường đó không biết họ có để yên cho con học đến khi ra trường hay lại làm nhiều chuyện khó khăn hơn. Đi cũng khó mà ở lại cũng khó con không biết phải làm sao.

Con chưa bao giờ gặp trở ngại thử thách lớn lao như bây giờ, không ai có thể giúp con tìm được một giải pháp nào cả. Con nghĩ đến Thầy. Con hy vọng Thầy giúp con tìm được một giải pháp sáng suốt.

Kính bái.
Th.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM M.

Th con,

Thầy đã nhận được thư con tràn đầy ý thiện lành trong mục đích, nhưng không ngờ sự thay đổi đã làm cho con ngỡ ngàng trong dự định.

Nếu con là một người chịu tu Vô Vi và tiến thân thì con mới thấy được đây là cơ hội nhین nhục để tiến thân. Con phải thức rõ, con là ánh sáng của mặt đất này, trước kia con ở Việt Nam hoàn toàn tăm tối và mờ ảo, ngày hôm nay con có cơ hội phát huy tâm thức giúp đời, nhưng chưa đủ trình độ nhین nhục để thâm lượm và đóng góp tinh hoa sẵn có của loài người. Con nên vui lên và tiếp tục học hành, dù cho trở ngại đến đâu cũng tự vượt qua trong thanh tịnh và nhین nhục bằng một tâm ý thiện lành thì mới khắc phục được mọi trở ngại ở tương lai. Con chưa ra trường, con còn chưa cảm thức được sự chông gai của trường đời, kích động và phản động gấp triệu lần hơn nhà trường. Vậy con nên yên tâm, học cho thành đạt căn bản tiến thân để ứng phó cho kỳ tới. Sự nghiêm khắc ở trong trường là sẽ đưa con vào nề nếp trật tự của xã hội ở tương lai, con không nên nghĩ đó là sự bất công, ngược lại đó là cơ hội cho con được cảm thức rõ rệt phần hành sự của con ở tương lai. Con sẽ phong phú hơn những người bông bột trách móc.

Nếu con là người tu Vô Vi thì con tự cảm nhận con đang học những bài vở của Thượng Đế ân ban, nhین nhục để tiến, nhục để thức, tất cả đều nằm trong nguyên lý của Trời Đất. Còn chịu báo hiếu cũng phải tùy nơi phước đức mà con đã tu tiến trong nhiều kiếp thì mới có được, chứ không phải từ trong ý muốn của con người. Phước đức tự nó hội tụ tốt đẹp và trọn lành phổ hóa theo duyên Trời định. Đường đời cũng không khác gì đường đạo, phải tự phát triển về sự tự nhiên và hồn nhiên thì mọi việc sẽ được thành tựu.

Thế gian vô nan sự, bá nhân thành kim thị thái hòa, tu thì cứ tu, học thì cứ học thì mới nên công, không nên chán nản giữa đường mà uống cho một kiếp người! Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Luong Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Tây Đức, tháng 1 năm 1990
KIẾP NGƯỜI

Xác người vật báu của Trời
Bao gồm muôn vật lập đời Tân Dân
Tham lam tạo cảnh nghĩa ân
Giành phần lợi lộc chẳng cần độ thân
Lắm khi bức tức bất hòa
Tiết ra độc khí khó hòa tha nhân
Tu hành giai cấp xét phân
Khi hòa thượng giới giữ hồn cạnh tranh
Chẳng còn giữ cốc em anh
Cảm thông không có thực hành cũng không
Bày ra luận điệu lòng vòng
Phá đời phá đạo viễn vông suốt đời
Chẳng còn tiến hóa hợp thời
Học đi học lại học nơi ngu khờ
Cuối cùng lãnh chức bơ vơ
Cha con cũng phải đến giờ rã tan
Cùng ai lý luận bạc bàn
Giam hồn giam vía khó an khó hòa
Tình người lại có tình ta
Sao không tu tiến tự hòa tự thẳng
Bày ra những chuyện khó khăn
Tam thân bất ổn ở ăn bất hòa
Gia đình chồng vợ chung nhà
Tam hồn nóng nảy khó hòa khó yên
Cuộc đời đầy động triền miên
Khổ hành chẳng đạt tạo phiền nội tâm
Chuyện mình chẳng sửa lại ngâm
Tìm ra chuyện họ để tâm làm gì?

Thực hành chẳng có khó thi
Sống nhờ liên tiếp khó đi trên đường
Vạn linh tiến hóa chẳng lường
Trời ban tình tiết yêu thương thanh hòa
Càng tu xét rõ tình ta
Trong ngoài như một chan hòa tình thương
Nằm trong nguyên lý mở đường
Thâm tâm an định yêu thương muôn loài
Cần Khôn Vũ Trụ thanh đài
Chiếu ban tình đẹp rõ ngai Cha Trời
Tình thương tái hiện nơi nơi
Luật hành sanh tử nghỉ ngơi điều hòa
Cần Khôn quy một chung nhà
Xác thân khối óc tạo ra nhiều điều
Từ thời động loạn đến siêu
Nhơn tình cảm thức những điều dở hay
Tình đời tâm đạo vui say
Dịp may sáng chói ngày ngày tiến thân
Làm người trung tín tối cần
Thực hành trật tự góp phần dựng xây
Chẳng còn luận thuyết mưa mây
Thanh bình tự thức ngày ngày đổi trao
Vạn linh khai triển sắc màu
Diễn quang tràn ngập trước sau dung hòa
Chẳng còn phân luận tâm ma
Lui về thực chất vượt qua khổ nạn
Ngày nay thanh tịnh bạc bàn
Ngày mai ngộ nạn tâm an thực hành.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Mười Tám (tiếp theo)

PHÁP SƯ CHỬI ĐẠO BỊ ĐẠO LÀM LOÀI THÚ
THÁNH MẪU NHÂN TỪ CHỈ NHẬN LỄ VẬT CHAY

...
Tế Phạt: Ta đã chế phục được mãng xà, các con vật khác hãy mau ra khỏi hang, trốn đi nơi khác, gắng lo tu thân để kiếp sau được đầu thai lên làm người. Giờ ta đặc biệt điểm hóa cho các người để các người tu tâm sửa tính.

Dương Sinh: Những con vật đó khi nghe ân sư ban pháp điểm hóa, đều cúi đầu cảm ơn cứu mạng xong mới kéo nhau rời khỏi hang.

Tế Phạt: Con mãng xà này quá hung ác, kiếp trước lập bè lập đảng, là tay anh chị dưới trướng có nhiều đàn em, chuyên làm chuyện bất lương, hà hiếp kẻ yếu, hoang đảng dâm đảng, cướp của giết người tội ác ngập trời. Sau khi chết cả bọn bị chuyển kiếp đầu thai làm dã thú trong chốn rừng hoang, có kẻ thức tâm tu hành, có kẻ còn si mê, vì ác khí quá mạnh nên tính linh hãy còn, bữa nay tính ác xưa trối dậy liền sẵn mỗi đưa tới đây chia nhau ăn, vì có kẻ không chịu ăn đã khiến mãng xà nổi giận. Hiện tại xã hội loài người cũng có hiện tượng này và đã gây nhiều cảnh hại người, nếu như không sớm hối cải chắc chắn sau khi chết sẽ bị đầu thai làm loài thú. Thầy sẽ xin với đức Huyền Thiên Thượng Đế để ngài thu hồi mãng xà hung ác này về.

Dương Sinh: Ân sư niệm chân ngôn xong hướng về phương bắc phát tay một cái, Huyền Thiên Thượng Đế quả nhiên từ trên trời giáng xuống, toàn thân uy dũng, nhìn thấy phải kính sợ.

Huyền Thiên Thượng Đế: Cảm ơn Phật Sống Tế Công đã mời ta xuống.

Tế Phạt: Xin ngài thu hồi mãng xà về làm kẻ hầu để tránh di hại cho kẻ nhân gian.

Huyền Thiên Thượng Đế: Ta độ về bắc cực trị tội, sau đó sẽ sung vào quân đội làm lính hầu.

Tế Phạt: Nơi này đã dẹp yên, thầy trò mình tới chốn khác.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh, thưa con đã lên đài sen, kính mời ân sư khởi hành.

Tế Phạt: Cảm hứng dâng tràn, ta đặc biệt ngâm một bài thơ:

*Vị độ thế nhân nhật dạ mang
Vân du tam giới tạo từ hàng
Loan môn phổ chủng bồ đề thụ
Thánh đức hân thành tuyền Phật tràng.*

Sớm tối cứu đời bận chẳng ngưng
Thuyền từ tạo dựng khắp muôn trùng
Bồ đề cửa pháp mang trồng khắp
Thánh Đức Đường nay chọn đạo tràng.

(Trong lúc ngâm thơ bất chợt đã tới trần Bắc Càng...)

Dương Sinh: Tới đây đột nhiên nghe tiếng gà gáy, xin hỏi ân sư là gà thường gáy sáng, có sao gà ở chốn này lại gáy tối?

Tế Phậ: Tất nhiên là có nguyên do của nó, phải phỏng vấn mới rõ. Con gà này là gà của nhà họ Lâm nuôi, hãy tiến lại gần chuồng gà.

Dương Sinh: Đằng sau nhà có một chuồng gà, nuôi khoảng chừng mười con gà. Thừa ân sư, đêm tối lần tới chuồng gà nhà người ta, con sợ rằng người ta la lên là mình tới ăn cắp gà của họ thì thật là thê thảm lắm.

Tế Phậ: Con quên là mình tới đây bằng thân pháp chứ đâu phải bằng thân thịt mà họ có thể nhìn thấy mình, con chớ bận tâm.

Dương Sinh: Gà trống gáy thêm, thật là lạ lùng, tiếng gáy nghe đau khổ hết sức, giống như kêu cứu vậy.

Tế Phậ: Lúc ở trong núi con uống thuốc thông linh, hơi thuốc còn mạnh cho nên con hiểu nổi tiếng gà gáy, đúng là gà muốn được cứu mạng. Để thầy điểm hóa trước, rồi con phỏng vấn sau. “Gà trống, gà trống ơi! Tại sao người lại gáy đêm? Có phải tại tâm phiền ý loạn, đau đớn chịu chẳng nổi phải không? Ai biểu mi kiếp trước lắm lời, mở miệng ra là chửi bới, tự cho là đắc ý, ăn của người lại vong ân bội nghĩa, nên kiếp này làm gà tiếng gáy nghe đau đớn, bữa nay ta tới đây đặc biệt độ mi, hãy thuật lại rõ quá khứ”.

Dương Sinh: Gà trống nghe ân sư thuyết pháp xong liền ngưng gáy, lại còn cúi đầu giống như giác ngộ.

(còn tiếp)

